

การศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับ การประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

กชมน จินรัตน์¹ และโสรัตน์ กลับลีลา²

วันได้รับบทความ: 24 กุมภาพันธ์ 2567 วันแก้ไข: 19 มิถุนายน 2567 วันยอมรับเผยแพร่: 21 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

อาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาทางด้านสังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม และ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมดังกล่าว โดยการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 400 คน ใช้สหสัมพันธ์อย่างง่ายในการทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในระดับมากที่สุด คือ ก่อนออกจากบ้านทุกครั้ง ท่านจะตรวจสอบให้แน่ใจว่า ปิดประตู – หน้าต่างเรียบร้อย และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ทั้งเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ และอาชีพไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน และ 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการใช้กฎหมาย สภาพแวดล้อมชุมชน สภาพแวดล้อมครอบครัว และด้านความเข้มแข็งของชุมชน และภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับข้อเสนอแนะที่สำคัญประกอบด้วย การให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและชุมชนร่วมกันจัดการสภาพแวดล้อม ในชุมชนให้สามารถเพิ่มความปลอดภัยให้มากขึ้น และการส่งเสริมกิจกรรมการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ในการป้องกันกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินกับประชาชน

คำสำคัญ: พฤติกรรมการป้องกันตนเอง, การประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน, เหยื่ออาชญากรรม

¹ นักศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบังคับใช้กฎหมาย คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

² ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร. คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

A Study of Self-Defense Behaviors to Prevent Property Crime Victimization of the People in Muang District, Nakhon Pathom Province

Kodchamon Jeenrat¹ & Soratn Glubwila²

Received Date: February 24, 2024 Revised Date: June 19, 2024 Accepted Date: June 21, 2024

Abstract

This research intends to analyse the impact of property-related crimes on social and economic concerns. 1) Examine the level of self-protection to avoid becoming a victim of crimes that include violence against people's property in Mueang District, Nakhon Pathom Province. 2) Examine various factors that impact the level of behavior. This is quantitative research that will test the hypothesis with 400 participants from Mueang District, Nakhon Pathom Province. The research revealed that people will defend themselves when they are victims of crimes. The essential component of property is to ensure that all doors and windows are completely closed before leaving. The hypothesis testing discovered that: 1) personal factors such as gender, age, education level, status, money, and occupation were not significantly associated with defending themselves from becoming victims of property violence. 2) Environmental factors in all 4 areas, consisting of the use of laws, the community environment, the family environment, the strength of the community, and overall. There is a positive relationship with the level of protecting oneself from being a victim of crimes related to property violence that is statistically significant. Important suggests include having police officers and the community work together to manage the environment in the community to promote safety, increasing public relations initiatives, and educating people on the prevention of property offences.

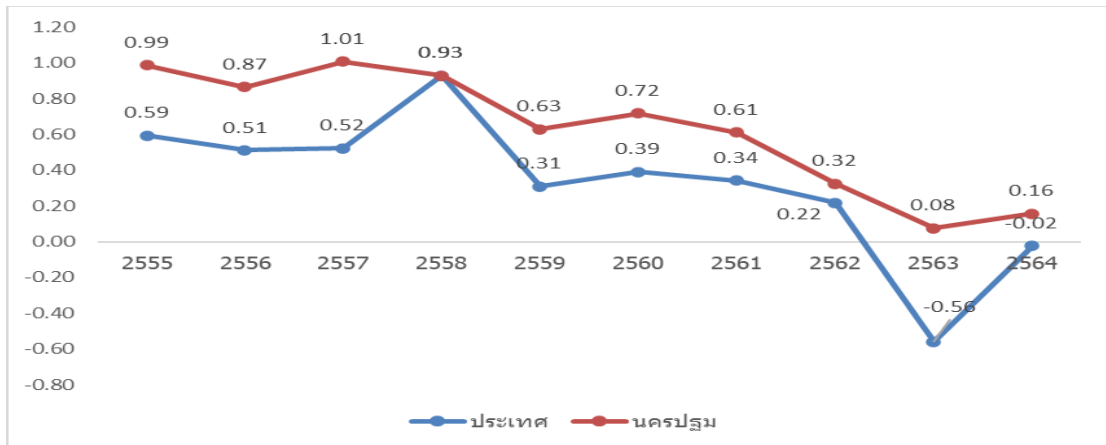
Keywords: Self-defense behavior, Property crime, Crime victim.

¹ Graduate student, Master of Arts Program in Criminology and Law Enforcement, Faculty of Social Sciences, Royal Police Cadet Academy (Corresponding author)

² Prof., Police General Major, Ph.D., Faculty of Social Sciences, Royal Police Cadet Academy

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจซึ่งทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นและสถานการณ์ดังกล่าวมีผลกระทบต่อโดยตรงกับประชาชนทำให้ต้องมีการปรับตัวเพื่อเผชิญกับสถานการณ์ดังกล่าวรวมถึงหาวิธีการดิ้นรนเพื่อเอาตัวรอดและเพื่อให้ตนเองมีชีวิตที่สุขสบายซึ่งแต่ละคนจะมีแนวทางหรือวิธีการที่ต่างกันไป โดยบางคนเลือกที่จะทำงานที่สุจริต แต่สำหรับบางคนเลือกที่จะทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องทั้งทางด้านศีลธรรม บรรทัดฐานทางสังคมและขัดกับกฎหมายเช่น การชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฆ่า ฯลฯ ซึ่งการกระทำดังกล่าวส่งผลให้เกิดปัญหาทาง ด้านสังคมเกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้นการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน ภาครัฐและภาคประชาชนควรร่วมมือกันแก้ไขและ หาแนวทางการป้องกัน เพื่อเป็นการลดอัตราการเกิดการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในทุกรูปแบบ (สุนิษา อินุทัย, 2557) อาจกล่าวได้ว่า การประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เป็นเรื่องที่น่ากังวลที่เกิดขึ้นได้ในทุกส่วนของสังคม และเมื่อมีการกระทำความผิดหรือการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินขึ้นก็ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหรือผลกระทบต่อสังคมมากมาย จนกระทั่งกลายเป็นปัญหาสังคม ทั้งในสังคมระดับย่อยและสังคมระดับประเทศ อันจะกระทบต่อความสงบสุขความเรียบร้อยของประชาชนในสังคม อีกทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาของประเทศอีกด้วย ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าหากสังคมใดมีการกระทำความผิดมากเท่าใด ก็ย่อมจะส่งผลต่อความมั่นคงปลอดภัยของคนในสังคมที่ลดน้อยลงด้วยเท่านั้น (ฉัตรกุล พงษ์ธรรม, 2556) อาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้น เกิดจากการเพิ่มจำนวนของประชากร ซึ่งจังหวัดนครปฐมมีคนเกิดน้อยลง แต่อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรยังสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศในปี 2564 จังหวัดนครปฐมมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 922,171 คน เป็นเพศชาย 442,800 คน เพศหญิง 479,371 คนมีครัวเรือนจำนวน 417,915 ครัวเรือน โดยในปี 2564 มีประชากรเพิ่มขึ้น 1,442 คน จากในปี 2563 และมีอัตราการเพิ่มของจำนวนประชากรรวมของจังหวัดในช่วงปี 2555 – 2564 เฉลี่ยร้อยละ 0.63 ต่อปี สูงกว่าประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.32

ภาพที่ 1 อัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรของจังหวัดนครปฐมเทียบกับประเทศ

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: หน่วยเป็น ร้อยละ

เมื่ออำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม มีประชากรและแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากมาย เนื่องจากไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะมีประชาชนและนักท่องเที่ยวตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์มากพอสมควร ทำให้พฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้สังคมมีปัญหาและทำให้ความสงบสุข ความปลอดภัยของคนในสังคมลดลง

จากสถานการณ์ข้างต้นปัญหาดังกล่าว แนวทางการป้องกันหรือมาตรการในการควบคุมเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการควบคุม มีบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิด แต่ไม่สามารถให้ความปลอดภัยกับบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมเหล่านั้นได้ ซึ่งต้องมีพื้นฐานที่สามารถป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ใช้การหลีกเลี่ยงเพื่อลดความเสี่ยง จึงต้องขอความร่วมมือจากประชาชนในชุมชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อของผู้ที่กระทำความผิดให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย (Research Objectives)

- 1) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์ของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์ของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” ผู้วิจัยมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

Sohn (2016) ยังอธิบายว่า การใช้หลักการปรากฏตัวของตำรวจและการกระจายกำลังตำรวจ ให้ครอบคลุมทั้งชุมชน โดยมีตำรวจสายตรวจเพื่อตรวจท้องที่ในชุมชนนั้นๆ การปรากฏตัวของตำรวจย่อมมีผลต่อการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรมและช่วยป้องกันอาชญากรรมเพราะผู้ที่จะกระทำความผิด มีความเกรงกลัวต่อการถูกจับกุม การลงพื้นที่ของตำรวจอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จึงทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดความรู้สึกมั่นใจมากขึ้น เนื่องจากมีการคุมครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากการตรวจท้องที่หรือสายตรวจท้องที่

Quinney & Sheldon (2018) กล่าวว่า การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ เป็นแนวคิดที่มีวิธีการป้องกันโดยมุ่งเน้นที่จะช่วยลดโอกาสในการเกิดอาชญากรรม ซึ่งแตกต่างจากนักอาชญาวิทยาส่วนใหญ่ ที่เริ่มศึกษาจากพฤติกรรมที่นำไปสู่รูปแบบของการก่ออาชญากรรม โดยการทำความเข้าใจกับพฤติกรรมเหล่านั้นแล้วใช้เป็นกลไกในการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม โดยมีจุดมุ่งหมาย ที่จะลดโอกาสในการก่ออาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์จึงเป็นการป้องกันมากกว่า การลงโทษหรือการจับผิดอาชญากร และเป็นการลดแรงจูงใจในการก่ออาชญากรรมจากผู้กระทำความผิดมุ่งไปที่รูปแบบโดยเฉพาะของอาชญากรรม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล (Rational Choice Theory) Cornish และ Clarke (1987) ทฤษฎีนี้ อธิบายแรงจูงใจของผู้กระทำผิดว่าเป็นการก่ออาชญากรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง กระบวนการตัดสินใจอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลในเรื่องของ โอกาส (Opportunity) ค่าใช้จ่าย (cost) และ ประโยชน์ที่จะได้รับ (Benefit) แนวคิด ตามทฤษฎีนี้ อาทิ 1) การเป็นผู้มีอิสระในการเลือกที่จะกระทำผิด กฎหมาย 2) แนวทางในการเลือกพฤติกรรมผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับความพึงพอใจหรือประโยชน์สูงสุด 3) การคิดคำนวณถึงผลที่จะตามมาหลักจากการประกอบอาชญากรรมแล้ว ไม่ว่าจะเป็ผลประโยชน์ที่จะได้รับความเป็นไปได้ที่จะถูกจับกุม อัตราโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุม และ 4) ผลประโยชน์จากการกระทำผิดนอกจากจะเป็นทรัพย์สินแล้ว ยังรวมถึงความพอใจหรือความสุขทางด้านจิตใจด้วย

ทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน (Routine Activity Theory) ทฤษฎีนี้พัฒนาโดย Cohen and Felson (1979) โดยมีหลักการพื้นฐานว่าอัตราการเกิดอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติในการ ใช้ชีวิตประจำวัน โดยอาชญากรรมเกิดจากองค์ประกอบ 3 ประการ ประการแรกคือผู้กระทำผิดที่ได้รับแรงจูงใจ (Motivated offender) ประการที่สองคือเป้าหมายที่เหมาะสม (Suitable target) และประการที่สามคือ การ ขาดผู้ดูแลที่มีความสามารถ (Absence of a capable guardian) การใช้ชีวิตประจำวันที่กระทำโดยปกตินิสัย ที่มองว่า

เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลเป็นเหยื่อ เช่น ช่วงเวลาในการออกจากบ้าน เส้นทางที่ใช้ใน การเดินทางที่เหมือนเดิม การสวมใส่เครื่องประดับราคาแพง รวมถึงตลอดถึงลักษณะที่อาจตกเป็นเหยื่อโดยง่าย เช่น เด็ก ผู้หญิง และ ผู้สูงอายุ โดย ทฤษฎีนี้ให้ปรับในเรื่องของกลไกที่กระตุ้นให้มีการควบคุมตนเองจากสถานการณ์ หรือสิ่งช่วยให้ ประกอบอาชญากรรม โดยสถาบันครอบครัวอาจเป็นตัวสร้างการควบคุมตนเองเพื่อไม่ให้บุคคลไปกระทำผิด กฎหมายได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉิมเมษฐ์ กันต์ธนพงษ์ และชนิกา แสงทองดี (2563) การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ของประชาชนในเขตพื้นที่ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเอง ไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร และ เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน ใน เขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 นาย จากประชากร จำนวน 16,273 นาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันตนเอง ด้านชุมชน และด้านการป้องกันจากสื่อออนไลน์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณี 2 ตัวอย่าง (t-test independent) การวิเคราะห์ ความ แปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1. พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของ ประชาชน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับ มากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ด้านชุมชน รองลงมา คือ ด้านการป้องกันตนเอง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ ด้านการป้องกันจาก สื่อออนไลน์ และ 2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการ ป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า เมื่อจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยภาพรวมพฤติกรรมการป้องกันตนเอง ไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการจำแนกตาม เพศ พบว่า โดยภาพรวมพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ไม่แตกต่างกัน

อภิญา ม่วงขาว (2563) การป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน กรณีศึกษาประชาชนในเขต พื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ฉะเชิงเทรา จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 381 คน โดยจำแนกตัวแปรได้ ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 109.5 ช่วงอายุ ส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20-29ปี คิดเป็นร้อยละ 43.5 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 64 สถานภาพการสมรสส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 68.5 และอาชีพส่วนใหญ่เป็น นักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.5 2) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของ ประชาชนในการป้องกัน ตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน วิเคราะห์เนื้อหาได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นมากที่สุด คือ หลีกเลี่ยงที่จะอยู่ตามลำพังในสถานที่เปลี่ยวลับตาคนหรือสถานที่ที่มีดีมีแสงไฟ น้อย รองลงมา คือ กรณีที่มีรถท่านจะล็อครถทุกครั้งทีลงจากรถและเวลาท่านเดินทางไปไหนมาไหนจะมีเพื่อน ร่วมทางเสมอ 3) ผลการเปรียบเทียบ การป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

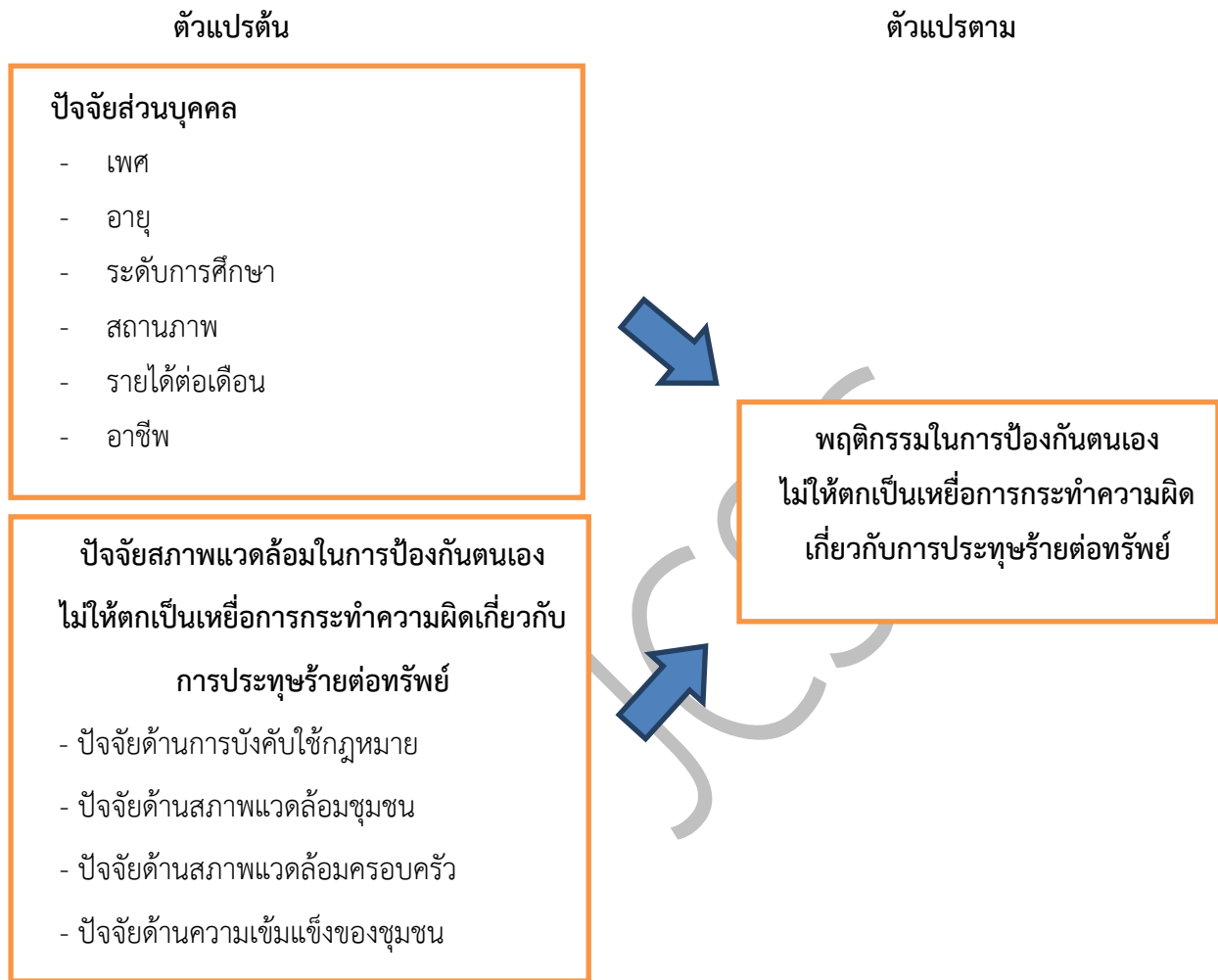
พบว่า ผลการเปรียบเทียบโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

อาริษา พันธุ์เอี่ยม และติญทรศน์ ประทีปพรณรงค์ (2563) การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ กรณีศึกษา นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาเที่ยว ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร เพื่อ 1.ศึกษาระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร 2.เปรียบเทียบระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ สัญชาติ จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนบุคคลที่เดินทางมาท่องเที่ยว การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม และประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 3.เป็นข้อมูลให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องใช้ในการกำหนดแนวทางหรือหาวิธีลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวยัง ถนนข้าวสารจำนวน 100 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที (T-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติ มีระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมี การกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมน้อยกว่าการละเว้นการกระทำ เพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และเมื่อเปรียบเทียบระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มี นักท่องเที่ยวต่างชาติถนนข้าวสารที่มีเพศต่างกัน มีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกัน และประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกันมีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

1) ตัวแปรต้น ได้แก่ (1) ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ต่อเดือน อาชีพ และ (2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์ 4 ด้าน ประกอบด้วย (2.1) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมาย (2.2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชน (2.3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมครอบครัว และ (2.4) ปัจจัยด้านความเข้มแข็งของชุมชน

2) ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1) รูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2. ปัจจัยแวดล้อมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์ 3. พฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จากประชากรในทะเบียนราษฎร ทั้งหมดรวม 279,944 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คำนวณจากสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นประมาณ 95 % ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ ระดับ .05 จำนวน 400 คน

2) การเก็บข้อมูลและเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

(1) ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ แบบเลือกตอบ จำนวน 6 ข้อ

(2) ส่วนที่ 2 ปัจจัยแวดล้อมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์ 4 ด้าน 2.1 ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมาย 2.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชน 2.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมครอบครัว 2.4 ปัจจัยด้านความเข้มแข็งของชุมชน จำนวน 12 ข้อ

(3) ส่วนที่ 3 พฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับ การประทุษร้ายต่อทรัพย์จำนวน 15 ข้อ

3) การพิทักษ์สิทธิอาสาสมัครในการวิจัย/จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความสำคัญและตระหนักถึงสิทธิส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมวิจัยและเพื่อป้องกันมิให้เกิดผลเชิงลบต่อกลุ่มตัวอย่างโดยมิได้เจตนา จึงได้ดำเนินการขอใบรับรองจริยธรรม ในการวิจัยของคณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ และกำหนดแนวทางการศึกษาด้านจริยธรรมในการวิจัยไว้ดังนี้

(1) ผู้วิจัยได้จัดทำแบบฟอร์มเพื่อยินยอมเข้าร่วมการวิจัย และสอบถามกลุ่มตัวอย่างควบคู่ไปกับแบบสอบถาม เพื่อพิจารณาเข้าร่วมให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ พร้อมกับชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยให้ทราบก่อน และอธิบายให้เข้าใจ เปิดโอกาสให้ซักถามและให้เวลาสำหรับการตัดสินใจแล้วจึงให้ยินยอม เพื่อให้การตัดสินใจเข้าร่วมโครงการเป็นไปด้วยความเข้าใจ เต็มใจและสมัครใจ

(2) ในการรวบรวมข้อมูลจะไม่มีเก็บข้อมูลที่เป็นตัวบ่งชี้ตัวบุคคล เช่น ชื่อ - นามสกุล และที่อยู่ แต่อย่างไรก็ตาม พร้อมทั้งสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มตัวอย่างว่า ข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมได้จะถูกเก็บเป็นความลับ

(3) ข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์และประมวลผล เพื่อนำเสนอในภาพรวมเท่านั้นเพื่อทำนายข้อมูลหลังจากวิเคราะห์เสร็จ จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลของตัวอย่างรายใดรายหนึ่งต่อสาธารณะแต่อย่างใด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากทำการประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS โดยวิเคราะห์และอธิบายโดยใช้สถิติ ดังนี้ 1. เชีงพรรณนา (Descriptive Statistic) ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ 1.1 ใช้ร้อยละ ในการวิเคราะห์ตัวแปรต้นที่กำหนด คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ต่อเดือน อาชีพ 1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์พฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์ของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 1.3 ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (simple correlation analysis) ปัจจัยสภาพแวดล้อมทั้ง 4 ด้าน ที่มีผลความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

กำหนดเกณฑ์ที่ใช้วัดระดับการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จ.นครปฐม โดยถือตามเกณฑ์โดยทำ การหาค่าคะแนนเฉลี่ย และแปลความหมายของคะแนนทั้ง 5 ระดับค่าเฉลี่ย ด้วยวิธีการคำนวณอันตรภาคชั้นเพื่อแบ่งช่วงระดับค่าเฉลี่ย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2547: 29) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตรการหาค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับที่ต้องการ}} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 1) ค่าระหว่าง 0 – 1.60 หมายถึง มีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จ.นครปฐม อยู่ในระดับไม่ดี
- 2) ค่าระหว่าง 1.70 - 2.50 หมายถึง มีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จ.นครปฐม อยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี
- 3) ค่าระหว่าง 2.60 - 3.40 หมายถึง มีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จ.นครปฐม อยู่ในระดับค่อนข้างดี
- 4) ค่าระหว่าง 3.50 - 4.30 หมายถึง มีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จ.นครปฐม อยู่ในระดับดี
- 5) ค่าระหว่าง 4.40 - 5.00 หมายถึง มีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จ.นครปฐม อยู่ในระดับดีมาก

ผลการวิจัย (Results)

การศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (r) ความแตกต่าง (t-test) และความแปรปรวน (One-way ANOVA)

1) ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=400)

รายการ	ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	150	37.50
	หญิง	250	62.50
	รวม	400	100
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	0	0
	20 – 29 ปี	68	17.00
	30 – 39 ปี	127	31.75
	40 – 49 ปี	69	17.25
	50 ปีขึ้นไป	136	34.00
	รวม	400	100
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0
	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	272	68.00
	ปริญญาโท	122	30.50
	สูงกว่าปริญญาโทขึ้นไป	6	1.50
	รวม	400	100
สถานภาพ	โสด	188	47.00
	สมรส	183	45.75
	อยู่ร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	29	7.25
	รวม	400	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	37	9.25
	10,000 – 20,000 บาท	121	30.25
	20,001 – 30,000 บาท	61	15.25
	30,001 – 40,000 บาท	61	15.25
	40,000 บาท ขึ้นไป	120	30.00
	รวม	400	100
อาชีพ	ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานของรัฐวิสาหกิจ	283	70.75
	พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง	36	9.00
	ธุรกิจ/กิจการส่วนตัว	19	4.75
	ค้าขาย/อิสระ	21	5.25
	เกษตรกร/ปศุสัตว์/ประมง	11	2.75
	นิสิต/นักศึกษา	10	2.50
	อื่นๆ	20	5.00
		รวม	400

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง รองลงมาเป็นเพศชาย อายุของผู้ให้ข้อมูลมากที่สุด คือ อายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34 และน้อยที่สุดคือ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 17 ระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูล มากที่สุดคือ ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 68 และน้อยที่สุดคือ สูงกว่าปริญญาโทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.50 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล มากที่สุดคือ โสด คิดเป็น ร้อยละ 47 และน้อยที่สุดคือ หย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 7.25 รายได้ของผู้ให้ข้อมูล มากที่สุดคือ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.25 และน้อยที่สุดคือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.25 และอาชีพของผู้ให้ข้อมูล มากที่สุด คือ ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานของรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 70.75 และน้อยที่สุดคือ นิสิต/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.50

2) ระดับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ตารางที่ 2 แสดงผลระดับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม (n=400)

ที่	รายการ	ค่าสถิติ		แปลผล
		\bar{X}	S.D	
1	ท่านมีเบอร์โทรศัพท์เจ้าหน้าที่ตำรวจในมือถือ	2.27	1.23	นานๆครั้ง
2	ท่านมักจะฝึกศิลปะป้องกันตัว	1.81	1.01	นานๆครั้ง
3	ท่านติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ในบ้าน	2.45	1.35	นานๆครั้ง
4	ติดตามข่าวสาร ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมในพื้นที่ของท่าน อยู่เสมอ	3.31	0.75	บางครั้ง
5	ท่านพกอุปกรณ์ป้องกันตัว เพื่อใช้ในกรณีฉุกเฉิน	1.85	1.13	นานๆครั้ง
6	ก่อนออกจากบ้านทุกครั้ง ท่านจะตรวจสอบให้แน่ใจว่า ปิดประตู -หน้าต่างเรียบร้อย	3.91	0.32	เป็นประจำ
7	ท่านหลีกเลี่ยงการพกทรัพย์สินที่มีค่าติดตัวไว้เป็นจำนวนมาก	3.49	0.80	บางครั้ง
8	ท่านหลีกเลี่ยงที่จะอยู่ตามลำพังในสถานที่เปลี่ยวและมีมืด	3.56	0.78	เป็นประจำ
9	ท่านหลีกเลี่ยงที่จะเดิน/จอดรถในที่ลับตาคน	3.57	0.80	เป็นประจำ
10	ท่านเดินทางไปไหน มาไหนจะมีเพื่อนร่วมทางเสมอ	3.34	0.64	บางครั้ง
11	ท่านเดินทางโดยใช้เส้นทางที่มีคนทั่วไปนิยมใช้ในการสัญจร	3.83	0.40	เป็นประจำ
12	ท่านหลีกเลี่ยงเดินทางในเส้นทางที่เปลี่ยวมีแสงไฟน้อย	3.59	0.68	เป็นประจำ
13	ท่านหลีกเลี่ยงที่จะใช้รถโดยสารสาธารณะโดยลำพังในเวลา กลางคืน	3.43	0.84	บางครั้ง
14	ท่านสังเกตพฤติกรรมคนรอบข้าง ที่มีลักษณะท่าทางไม่น่าไว้วางใจ	3.58	0.70	เป็นประจำ
15	ถ้ามีคนแปลกหน้ามายืนของให้ ท่านจะปฏิเสธ	3.64	0.77	เป็นประจำ
รวม		3.17	0.39	บางครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ระดับพฤติกรรมพบว่า ระดับการปฏิบัติตามที่ดีที่สุด คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ได้แก่ ก่อนออกจากบ้านทุกครั้งท่านจะตรวจสอบให้แน่ใจว่าปิดประตู – หน้าต่างเรียบร้อย ($\bar{X}=3.91$, S.D.= 0.32) รองลงมาคือ เดินทางโดยใช้เส้นทางที่มีคนทั่วไปนิยมใช้ในการสัญจร ($\bar{X}=3.83$, S.D.= 0.40) ถ้ามีคนแปลกหน้ามายืนของให้ท่านจะปฏิเสธ ($\bar{X}=3.64$, S.D.= 0.77) หลีกเลี่ยงเดินทางในเส้นทางที่เปลี่ยวมีแสงไฟน้อย ($\bar{X}=3.59$, S.D.= 0.68) สังเกตพฤติกรรมคนรอบข้างที่มีลักษณะ

ท่าทางไม่น่าไว้วางใจ ($\bar{X}=3.58$, S.D.= 0.70) หลีกเลี้ยงที่จะเดิน/จอดรถในที่ลับตาคน ($\bar{X}=3.57$, S.D.= 0.80) หลีกเลี้ยงที่จะอยู่ตามลำพังในสถานที่เปลี่ยวและมีมืด ($\bar{X}=3.56$, S.D.= 0.78) ระดับการปฏิบัติรองลงมา คือ ปฏิบัติบางครั้ง ได้แก่ หลีกเลี้ยงการพกทรัพย์สิน ของมีค่าติดตัวไว้เป็นจำนวนมาก ($\bar{X}=3.49$, S.D.= 0.80) หลีกเลี้ยงที่จะใช้รถโดยสารสาธารณะโดยลำพังในเวลากลางคืน ($\bar{X}=3.43$, S.D.= 0.84) เดินทางไปไหนมาไหน จะมีเพื่อนร่วมทางเสมอ ($\bar{X}=3.34$, S.D.= 0.64) ติดตามข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมในพื้นที่ของท่าน อยู่เสมอ ($\bar{X}=3.31$, S.D.= 0.75) และระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด คือ ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง ได้แก่ ติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้รอบบ้าน ($\bar{X}=2.45$, S.D.= 1.35) มีเบอร์โทรศัพท์เจ้าหน้าที่ตำรวจในมือถือ ($\bar{X}=2.27$, S.D.= 1.23) พกอุปกรณ์ป้องกันตัว เพื่อใช้ในกรณีฉุกเฉิน ($\bar{X}=1.87$, S.D.= 1.13) มักจะฝึกศิลปะป้องกันตัว ($\bar{X}=1.81$, S.D.= 1.01)

3) ปัจจัยสภาพแวดล้อมในการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ตารางที่ 3 ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการใช้กฎหมาย สภาพแวดล้อมชุมชน สภาพแวดล้อมครอบครัว และด้านความเข้มแข็งของชุมชน (n=400)

ที่	รายการ	ค่าสถิติ		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1	ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมาย	2.86	1.01	ปานกลาง
2	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชน	2.90	0.93	ปานกลาง
3	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมครอบครัว	4.31	0.65	มาก
4	ปัจจัยด้านความเข้มแข็งของชุมชน	3.94	0.66	มาก
	รวม	3.50	0.61	มาก

4) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

(1) ปัจจัยส่วนบุคคล ทั้งเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ และอาชีพไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ตารางที่ 4 จำแนกตามเพศ (n=400)

ตัวแปร	เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	ชาย	150	3.18	3.89	.278	.781
	หญิง	250	3.17	3.89		

ตารางที่ 5 จำแนกตามอายุ (n=400)

ตัวแปร	อายุ	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig
พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	ต่ำกว่า 20 ปี	0	0	0.40	.208	.891
	20-29 ปี	68	3.20	0.38		
	30-39 ปี	127	3.17	0.39		
	40-49 ปี	69	3.18	0.39		
	50 ปีขึ้นไป	136	3.15	0.39		

ตารางที่ 6 จำแนกตามระดับการศึกษา (n=400)

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig
พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	3.17	0.41	.723	.539
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	231	3.18	0.38		
	ปริญญาโท	122	3.15	0.38		
	สูงกว่าปริญญาโท	6	3.38	0.41		

ตารางที่ 7 จำแนกตามสถานภาพ (n=400)

ตัวแปร	สถานภาพ	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig
พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	โสด	41	3.17	0.42	.114	.892
	สมรส	231	3.18	0.38		
	หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	128	3.16	0.39		

ตารางที่ 8 จำแนกตามรายได้

(n=400)

ตัวแปร	รายได้	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig
พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	37	3.15	0.42	.247	.912
การกระทำความผิด	10,001 – 20,000 บาท					
เกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน	20,001 – 30,000 บาท	121	3.19	0.37		
	30,001 – 40,000 บาท	61	3.15	0.41		
	40,000 บาทขึ้นไป	61	3.19	0.36		
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม		120	3.17	0.39		

ตารางที่ 9 จำแนกตามอาชีพ

(n=400)

ตัวแปร	อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig
พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ	ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานของรัฐวิสาหกิจ	283	3.18	0.38	1.946	.072
การกระทำความผิด	พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง	36	3.13	0.42		
เกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน	ธุรกิจ/กิจการส่วนตัว	12	3.42	0.33		
	ค้าขาย/อิสระ	21	3.12	0.39		
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	เกษตรกรรม/ปศุสัตว์/ประมง	11	3.21	0.42		
	นิสิต/นักศึกษา					
	อื่น ๆ	10	2.97	0.41		
		20	3.13	0.34		

จากตารางที่ 4 – 9 พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่มีเพศ ,อายุ, ระดับการศึกษา, สถานภาพ, รายได้ และอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(2) ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการใช้กฎหมาย สภาพแวดล้อมชุมชน สภาพแวดล้อมครอบครัว และด้านความเข้มแข็งของชุมชน

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมโดยรวมกับระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับ การประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวม (n=400)

พฤติกรรมการป้องกันตนเองโดยรวม		
ปัจจัยสภาพแวดล้อมโดยรวม	ค่าสหสัมพันธ์	.450
	sig	.01
	ระดับความสัมพันธ์	เชิงบวก

จากตารางที่ 10 พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมโดยรวมและระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองโดยรวม มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมโดยรวมจะส่งผลต่อระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)

1) ระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง มีอายุ 50 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สถานภาพโสด รายได้ 10,001 – 20,000 บาท และประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานของรัฐวิสาหกิจ สอดคล้องกับ สุนิสา อินอุทัย (2557) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อ อาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี พบว่า ประชาชนหญิงมีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าชาย และประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชนมีการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่ต่ำกว่าประชาชนที่มีอาชีพอื่น ๆ

พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อ การกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน ที่มีการปฏิบัติเป็นประจำคือ ประชาชนจะมีความมั่งคั่งโดยก่อนออกจากบ้านทุกครั้ง จะตรวจสอบให้แน่ใจว่าปิดประตู – หน้าต่างเรียบร้อย ทั้งนี้เพราะหากบ้านถูกปิดเรียบร้อยจะไม่สามารถเป็นช่องทางให้ผู้ประทุษร้ายสามารถเข้ามาทำลายทรัพย์สินได้ สำหรับการเดินทางของประชาชนมักจะเลือกใช้เส้นทางที่มีคนทั่วไปนิยมใช้ในการสัญจรเพราะมีผู้คนร่วมเดินทางในเส้นทางเดียวกัน ผู้ไม่หวังดีจะไม่กล้า

ประทุษร้ายและหากมีเหตุการณ์เกิดขึ้นประชาชนต่างก็จะเป็นหูเป็นตาแทนกันได้ สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันที กรณีมีคนแปลกหน้ามาเยือนของให้ ประชาชนจะปฏิเสธ เพราะความไว้วางใจต่อคนแปลกหน้าในสังคมยุคปัจจุบันมีน้อยลง ประชาชนจึงเลือกที่จะรับของจากคนที่รู้จักกัน สอดคล้องกับ Hemenway & Solnick (2015) กล่าวว่า “การป้องกันตนเองจากการจะกระทำความผิดนั้น คือการปิดช่องว่างในการเกิด การกระทำความผิดของผู้ที่จ้องจะกระทำความผิด โดยการป้องกันตนเองจากการจะกระทำความผิดสามารถจำแนกออกเป็น 2 ปัจจัย คือ มูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด และช่องโอกาสในการกระทำความผิด โดยการป้องกันจากมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด เป็นเรื่องส่วนบุคคลที่ต้องปฏิบัติและระมัดระวังเอาเอง โดยอาจจะแต่งตัวที่มีดขิดในสถานที่อันตราย หรือไม่เครื่องประดับที่มีมูลค่า เพื่อลดมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดได้ ส่วนการป้องกันตนเองจากช่อง โอกาสในการกระทำความผิด คือ การเลี่ยงสถานที่ที่เสี่ยงจะเกิดการกระทำความผิดได้ง่าย อาทิเช่น การไม่เลือกเส้นทางที่ทางเปลี่ยว” และ Allen (2018) กล่าวถึง “ด้านประชาชนและชุมชนว่ามีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม โดยการลดช่องโอกาส อาชญากรรมที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปมักจะประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ สองประการคือ มูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด และช่องโอกาสในการกระทำความผิดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมูลเหตุจูงใจนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือตัวอาชญากรรมส่วนช่องโอกาสนั้น เป็นเรื่อง เกี่ยวกับสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมทั้งในส่วนที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม ที่มีส่วนสัมพันธ์กับการสนับสนุนหรือยับยั้งการประกอบอาชญากรรม” และพฤติกรรมที่ประชาชนไม่มีพฤติกรรมปฏิบัติกัน ได้แก่ การมีเบอร์โทรศัพท์เจ้าหน้าที่ตำรวจในมือเป็นเพราะสภาพแวดล้อมทางสังคมและชุมชน มีความนิยม ในการใช้แอปพลิเคชันไลน์ (Line) ในการติดต่อสื่อสารมีมากขึ้น จึงไม่นิยมจำเบอร์โทรศัพท์ หรือไม่เคยมีประสบการณ์ในการถูกประทุษร้ายมาก่อนจึงไม่มีความระมัดระวังหรือความตระหนักรู้ พฤติกรรมในการ พกอุปกรณ์ป้องกันตัว เพื่อใช้ในกรณีฉุกเฉินก็เช่นกัน ประชาชนไม่นิยมพกอุปกรณ์ป้องกันเพราะสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และชุมชน ไม่นิยมใช้อุปกรณ์ป้องกัน อีกทั้งยังไม่มีความรู้ว่าอุปกรณ์ใดควรจะใช้อย่างไร และไม่มีประสบการณ์การสภาพแวดล้อมทางชุมชนก็ไม่ได้ส่งเสริมหรืออำนวยความสะดวกต่อการฝึกศิลปะป้องกันตัวแต่ทั้งนี้จำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีเบอร์โทรศัพท์ตำรวจในพื้นที่ การพกอุปกรณ์ป้องกันตัว หรือฝึกศิลปะการป้องกันตัว ทั้งนี้จะช่วยป้องกันชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินได้ หากสร้างค่านิยมให้เกิดขึ้นในสังคมและชุมชนสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิกรานต์ เผือกมณฑล (2559) ที่พบว่า แนวทางการลดความเสี่ยงภัย ในชีวิตและทรัพย์สินนั้น ควรมีการส่งเสริมการรับรู้การป้องกันความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับบุคคล ส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการ รับรู้ และการให้ชุมชนเห็นคุณค่าของการป้องกันความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินระดับชุมชน เพิ่มขึ้นจะช่วยลดความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลและชุมชนลง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมการรับรู้กับครอบครัวและชุมชนในการป้องกันตนเอง สอดคล้องกับกับ Barni, Vieno, Roccato & Russo (2016) ได้นำเสนอ “ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์เป็น การจัดสภาพทั่วไปไม่ว่าจะเป็นในระดับเมือง ชุมชน หรือละแวกบ้านให้มีลักษณะเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้ช่วยต่อการควบคุมมีส่วนร่วม ในการป้องกันชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ทั้งหมดของตนเอง และผู้อื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม ความผูกพันทางสังคมสามารถควบคุม พฤติกรรมอาชญากรรมได้ ไม่ว่าจะเป็ความผูกพันต่อครอบครัว ความผูกพันต่อชุมชนที่อยู่อาศัย และความผูกพันต่อสังคมโดยรวมแนวคิดชุมชนสัมพันธ์ได้พยายามแสวงหาคำตอบสำหรับการป้องกันอาชญากรรมในปัจจุบันโดยมุ่งลดช่องว่างและโอกาสของการ

ประกอบอาชญากรรมที่เกิดในชุมชนโดยมีรากฐานแนวคิดและผลการวิจัยของนักอาชญาวิทยากลุ่มชิคาโก หรือสำนักนิเวศวิทยาอาชญากรรม” และสอดคล้องกับ Reynald, Moir, Cook & Vakhitova (2018) “การจัดสภาพทั่วไปไม่ว่าระดับ เมือง ชุมชน หรือในกลุ่มบ้านในลักษณะเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้ง่ายต่อการควบคุม สังเกตตรวจตราโดย ไม่ล่วงล้ำ สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล มุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของตนเองและของบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจาก อาชญากรรม เป็นวิธีการที่ใช้ประชาชนเป็นแกนนำในการป้องกัน ปัญหาอาชญากรรม ในส่วนของ ตำรวจก็มีบทบาทเป็นฝ่ายวางแผนสนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม ตามหลัก ชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations Approach)”

2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ปัจจัยส่วนบุคคลทั้งเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ และอาชีพที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน ปัจจัยสภาพแวดล้อมทั้งด้านการใช้กฎหมาย สภาพแวดล้อมชุมชน สภาพแวดล้อมครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน จะส่งผลต่อระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่ปฏิบัติเป็นประจำ ทั้งนี้ปัจจัยด้านบุคคล และปัจจัยสภาพแวดล้อมจะส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองของประชาชน สอดคล้องกับสมศักดิ์ วุฒิมล วิทยา (2559) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิภาพในการป้องกันและลดปัญหา อาชญากรรมในพื้นที่ตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ปัจจัยด้านความร่วมมือกับส่วนบุคคลและ ครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมชุมชน ด้านความเข้มแข็งของชุมชน ด้านการบังคับใช้กฎหมายมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ตำรวจภูธรจังหวัด กาญจนบุรี โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวจะมีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มากที่สุด เพราะสถาบันครอบครัวเป็นที่หล่อ หลอมชีวิต เป็นแหล่งความรู้แรก และเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติ ความคิด และค่านิยมในการใช้ชีวิต หากบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาที่สูงจะส่งเสริมให้สมาชิก ในครอบครัวมีความรู้ในการป้องกันตนเอง อีกทั้งการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้จากอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีก็จะมีมากขึ้นเช่นกัน อีกปัจจัยหนึ่ง สำหรับสภาพแวดล้อมทางครอบครัวคือ ความรักความห่วงใยของบุคคล ในครอบครัว ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ แต่ละ ครอบครัวก็มีความสัมพันธ์แตกต่างกันไป หากครอบครัวใดมีความรักและความห่วงใยที่แสดงออกต่อสมาชิกใน ครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ ก็จะมี ความสนใจและห่วงใยในสวัสดิภาพและความปลอดภัยของสมาชิกในครอบครัว จะส่งเสริมความรู้และทักษะในการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน ได้เสมอ สอดคล้องกับ Reynald, Moir, Cook & Vakhitova (2018) กล่าวว่า “สภาพแวดล้อม ครอบครัว ในการป้องกันตนเอง มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมขึ้นกับคนในครอบครัว ประชาชนทุกเพศทุกวัย ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนทั่วไปมีทักษะด้านศิลปะการป้องกันตนเอง ด้วยการจัดกิจกรรม โครงการต่างๆ ไว้บริการประชาชน อาทิ เช่น การจัดหลักสูตรการฝึกอบรมศิลปะการ

ป้องกันตัวเบื้องต้น การจัดตั้งศูนย์ฝึกศิลปะการป้องกันตนเองในทุกอำเภอ เป็นต้น” และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ วุฒิมลิวทยา (2559) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิภาพในการป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ตำรวจภูธร จังหวัดกาญจนบุรี พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรม ในพื้นที่ตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรีสูงสุดในด้านความร่วมมือกับส่วนบุคคล ครอบครัว และชุมชน

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ความปลอดภัยของชุมชนโดยทั่วไปจะได้รับการปกป้องและมีการสนับสนุนจากภาครัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรได้รับการจัดสรรงบประมาณในการติดกล้องวงจรปิดภายในชุมชนอย่างทั่วถึง ช่วยลดช่องว่างและโอกาสของการประกอบกรกระทำผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดในชุมชน ควรมีการเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยจัดให้มีอาสาสมัครชุมชนที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งกำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ส่งเสริมกิจกรรมการประชาสัมพันธ์จัดอบรมเด็กในชุมชน เรื่องความซื่อสัตย์ และให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

2) ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ตำรวจ ควรมีการกระจายกำลังตำรวจสายตรวจให้ครอบคลุมทั้งชุมชน วางมาตรการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจสอบพื้นที่ในชุมชนเป็นประจำ จัดกิจกรรมให้ความรู้กับประชาชนเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน เช่น หลีกเลี่ยงการพกทรัพย์สินที่มีค่าติดตัวไว้เป็นจำนวนมาก หลีกเลี่ยงที่จะใช้รถโดยสารสาธารณะโดยลำพังในเวลากลางคืน หากเดินทางไปไหนมาไหนจะมีเพื่อนร่วมทางเสมอ ประชาสัมพันธ์ช่องทางการติดตามข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมในพื้นที่ของท่านอยู่เสมอ

ชุมชน หน่วยงานระดับท้องถิ่นควรส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนให้ตอบสนองนโยบายภาครัฐ และร่วมมือกับตำรวจ นำความรู้สู่การปฏิบัติ จัดอาสาสมัครหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเฝ้าตลอด 24 ชม. ควรมีการพัฒนาระบบการแจ้งเหตุให้มีความฉับไวและทันต่อเหตุการณ์หรือมีศูนย์ที่ชุมชนลดขั้นตอนในการแจ้งเหตุให้มีความรวดเร็ว โดยสามารถทำงานร่วมกับตำรวจชุมชนได้ และส่งเสริมให้ประชาชนมีเบอร์โทรศัพท์เจ้าหน้าที่ตำรวจในมือถือ ส่งเสริมการพกอุปกรณ์ป้องกันตัวและให้ความรู้ในการใช้งานที่ถูกต้อง เพื่อใช้ในกรณีฉุกเฉิน และมีกิจกรรมฝึกศิลปะป้องกันตัวภายในชุมชน

3) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การทำวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว จึงควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพผสมผสานร่วมด้วยเพื่อทราบถึงพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของคนในยุคปัจจุบัน และปัจจัยสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน หลังจากชุมชนที่ได้รับ การสนับสนุนให้มีกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้, กิจกรรมฝึกศิลปะป้องกันตัว ฯลฯ ทำการวิจัยในพื้นที่นั้นซ้ำ เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารอ้างอิง (References)

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2557). *การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล* (พิมพ์ครั้งที่ 14). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรกุล พงษ์ธรรม. (2556). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธเนศ เกษศิลป์. (2560). *การพัฒนาต้นแบบการจัดสภาพแวดล้อมร่วมกับชุมชนเพื่อลดความเสี่ยงการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่สถานศึกษา: กรณีศึกษาในพื้นที่มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- สุนิสา อินอุทัย. (2557). *การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2566). *แผนพัฒนาจังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. https://www.nakhonpathom.go.th/files/com_news_develop_plan/2023-03_d94a02eb72f45bd.pdf.
- อภิญา ม่วงขาว. (2563). *การป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน: กรณีศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ฉะเชิงเทรา*. *วารสารวารสารรัฐศาสตร์และการจัดการสังคม* 2(1), 18 – 25.
- อาริษา พันธุ์เอี่ยม และ ตัญทรรัตน์ ประทีปพรณรงค์. (2563). *การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ กรณีศึกษา นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยว ถนนข้าวสาร กรุงเทพฯ*, กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Cohen, L.E., & Felson, M. (1979). Social change and crime rate trends: A routine activities approach. *American Sociological Review*, 46, 505-524.
- Cornish, D.B., & Clarke, R.V.G. (1987). *The Reasoning Criminal: Rational Choice Perspectives on Offending*. New York: Springer-Verlag.
- Decreuse, B., Mongrain, S., & Van Ypersele, T. (2018). *Property Crime and Private Protection in Cities*. CEPR Discussion Paper 10707, CEPR.
- Kantee, P., Peetaleenaboot, T. and Wattanaboon, A. (2000). *Criminology Theory and Research*. Bangkok: Booknet.
- Krienert, J. L., Walsh, J. A., & Acquaviva, B. L. (2018). Thin slicing our way to self-protection: Stereotypical reality and the perception of criminal type. *Applied Psychology in Criminal Justice*, 14(2).
- Quinney, R., & Sheldon, R. G. (2018). *Critique of the legal order: Crime control in capitalist society*. Routledge.